

Europese regelgeving

De rechtsinstrumenten van Europa zijn:

1. De Verordening:

Verordeningen zijn bindend in al haar onderdelen en geldt voor allen; dus een verordening is rechtstreeks toepasselijk, in alle lidstaten als nationale wet geldende, zonder dat de nationale autoriteiten verder iets behoeven te ondernemen.

2. De Richtlijnen:

Richtlijnen zijn gericht tot de lidstaten en dienen in eerste instantie tot harmonisatie van de wetgevingen.

De Richtlijn is voor de lidstaten verbindend ten aanzien van het te bereiken resultaat, maar laat aan de nationale instanties de keuze van de vorm en de middelen te kiezen om deze doelstellingen te verwezenlijken in het kader van hun interne rechtsorde.

Indien de Richtlijn door de lidstaten niet in nationale wetgeving wordt omgezet of indien zij onvolledig of te laat wordt omgezet, kunnen rechtsonderhorigen zich bij de nationale rechtbanken op de betrokken Richtlijn beroepen.

3. De Beschikkingen:

Beschikkingen hebben betrekking op afzonderlijke gevallen.

Door middel van een Beschikking kunnen de instellingen van een lidstaat of van een burger van de Unie eisen dat deze handelt of een handeling achterwege laat en kunnen zij aan hem recht verlenen of verplichtingen opleggen.

De Beschikking die verbindend is in al haar onderdelen, is individueel en degenen tot wie zij is gericht moeten afzonderlijk in de Beschikking worden genoemd.

Hierin onderscheidt zij zich van de Verordening.